

[Johannes Jensen.]

med til ogsaa at lovfæste Retten til at arbejde Søndag Aften fra Kl. 10 til 12? Denne Sag har ikke noget som helst med Arbejdernes Interesser at gøre. Vi bestemmer ikke her paa Rigsdagen, heller ikke gennem denne Lov, hvilken Arbejdstid der skal være; det staar Arbejderne frit for, om de vil arbejde, og det er noget, der maa fastslaaes i Overenskomsterne mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Søndagsarbejde maa efter Forholdets Natur betales paa en anden Maade end Arbejde om Hverdagene; om dette Arbejde er der, saa vidt jeg ved, megen Konkurrence blandt dem, der kan komme i Betragtning, og derfor plejer man vistnok ofte at fordele det saaledes, at alle kan faa Del i de Fordele, der er forbundet dermed. Men dette sidste Spørgsmaal vedrører ikke mig, og det ligger ikke for ved denne Lejlighed.

Socialministeren (Steincke): Den ærede Ordfører hævder, at hele Forholdet er saa klart, og dog bruger han længere og længere Tid for hver Gang, han faar Ordet, til at illustrere Klarheden. Han er nu endog naaet saa vidt at paastaa, at ogsaa jeg er blevet uklar. Det er jeg imidlertid ikke, jeg er fuldkommen klar over, hvad det drejer sig om. Jeg er fuldkommen klar over, at det kunde ikke falde Københavns Bogtrykkerforening ind, hvis det var en Lovregel, den vilde have, og ikke en Dispensation, at skrive til Direktoratet for Fabriktilsynet. Saa vilde den have henvendt sig til Ministeriet, thi det er ikke Direktoratet for Fabriktilsynet, der fremsætter Lovforslag i Rigsdagen, men Ministeren; eller ogsaa vilde den have henvendt sig til et af Rigsdagens Partier. Nej, det, den ønsker, det er at faa en Dispensation, det er saa ganske klart. De, der arbejder med dette, ved god Besked med, hvorledes Fabrikloven er, og det er det, den ærede Ordfører overhovedet ikke vil ind paa: at Fabriklovens Hovedhensigt paa dette Omraade er, at Arbejdet skal ophøre paa Folkekirkens Helligdage, og at man derfor skal have Garanti for, at der kun kan arbejdes paa Folkekirkens Helligdage, naar Ministeren i det enkelte Tilfælde, efter at have indhentet Erklæring fra Arbejdsraadet, har givet Dispensation; fordi han er forvisset om, at der er en offentlig Interesse forbundet dermed, og Arbejdsgivere og Arbejdere har sluttet bindende Overenskomst derom. Det er det, det kommer an paa. Men hele dette Forhold, som er det principielle, det grundlæggende, taler den ærede Ordfører

ikke om, og jeg venter heller ikke at faa det omtalt i den næste endnu klarere Tale af ham.

Ordføreren (Johannes Jensen): Den højtærede Socialminister mente, at jeg var bange for at gaa ind paa Fabriklovens Hovedbestemmelse i § 26. Det forekommer mig ikke, at den højtærede Minister med Rette kan fremsætte den Mistanke imod mig, thi jeg gjorde allerede under denne Sags første Behandling opmærksom paa, at mit principale Standpunkt — og jeg havde Meningsfæller i den Henseende — var, at man saa vidt muligt skulde undgaa alt Søndagsarbejde; men denne Tanke, som ogsaa blev fremsat fra min og fra andre Sider i Udvalget, har ikke fundet fornøden Tilslutning der. Skulde den højtærede Minister imidlertid være enig med mig og andre i, at vi skal opretholde Hovedbestemmelsen eller søge at anvende den saa meget som muligt og ikke gaa den modsatte Vej — og det er det, man gør her —, saa vil den højtærede Minister faa Tilslutning fra mig og andre af mine politiske Venner.

Den højtærede Socialminister spurgte forrige Gang, han havde Ordet, om det var vor Mening at forhindre de københavnske Dagblade i at udkomme om Mandagen. Hertil kan jeg svare et afgjort Nej. Jeg tror, at den højtærede Socialministers og min Mening om disse Mandagsblade falder ret nøje sammen, men herfra og til at ville forhindre dem i at udkomme er der et Spring, og det tager vort Forslag heller ikke. Det gaar ud paa at tillade dem at arbejde i de samme Timer som hidtil, og det gaar ud paa, det gentager jeg, at imødekomme dem paa alle Punkter vedrørende Sætning og Trykning — ikke vedrørende Billedstoffet, men det gaar jeg ud fra vi lader ude af Betragtning i denne Forbindelse. Nej, det er ikke vor Mening at forhindre de københavnske Blade i at udkomme om Mandagen, lige saa lidt som de Blade i Provinsen, der udkommer om Mandagen — tidligere var der mange flere, men nogle af dem har ophørt dermed. Det er ikke vor Mening, og det fremgaar klart af vort Forslag, ganske klart.

Socialministeren (Steincke): I sin forcerede Stræben efter Klarhed har den ærede Ordfører overskredet Kulminationspunktet for sine Evner i saa Henseende, før han holdt sin sidste Tale, thi naar han begyndte denne med den Udtalelse, at det ogsaa er hans Opfattelse, at man saa vidt muligt skulde undgaa alt Søndagsarbejde, er det ikke lysende klart, hvorfor man saa vil lov-